

Nr 120.

Af herr **Räf**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående sådana ändringar i gällande författningar, att rättighet till försäljning af brännvin, vin och öl ej i något fall må meddelas utan kommunal myndighets tillstyrkande.

Som känt är, afser den nu gällande brännvinsförsäljningsförordningen, att detaljhandel med brännvin i allmänhet skall idkas genom så kallade brännvinsbolag. Men sådant bolag kan ej bildas, ifall förslag därom afslås i stad af stadsfullmäktige eller allmän rådstuga och på landet af kommunalstämma. Och i kommun, där rätt till detaljhandel med brännvin är upplåten, må försäljningsställes antal ej sättas högre än kommun tillåter.

I afseende på utskänkning af öl och vin hafva de kommunala myndigheterna i hufvudsak samma bestämmanderätt, dock att i detta fall erfordras samstämmiga beslut i stad af magistraten och stadsfullmäktige eller rådstuga samt på landet af kommunalnämnd och kommunalstämma.

Men huru riktig denna grundtanke om kommunernas bestämmanderätt, som tagit sig uttryck i berörda stadganden, än i sig själf är, så har den dock icke lyckats göra sig fullt gällande i andra delar af förordningen. Så t. ex. medgifver 16 § i brännvinsförsäljningsförordningen ej mindre än fyra fall och 9 § i kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl tre fall, då Kungl. Maj:ts befallningshafvande kan tvärt emot de kommunala myndigheternas utlåtande, ja, till och med utan deras hörande, medgifva utskänkning.

Mot dessa undantag från ofvan angifna grundtanke har ett missnöje allt mer och mer utbredt sig i landet. Det synes allmänt vara

en billig fordran, att en kommun, som förklarat sig ej vilja hafva rusdrycksförsäljning inom sitt område, icke skall kunna påtvingas en dylik.

Med stöd af det anförda får jag värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i gällande författningar, att rättighet till försäljning af brännvin, vin och öl icke i något fall må tilldelas någon utan att, i fråga om stad, dess stadsfullmäktige eller, där sådana ej finnas, allmän rådstuga och, i fråga om landet, kommunalstämma därtill gifvit tillstyrkande utlåtande.

Stockholm den 27 januari 1910.

E. Räf.